Handelsbanken

Pressmeddelande

Stockholm den 2 december 1998

Kommentar till ECB-chefen Wim Duisenbergs uttalande att Sverige behöver inte vara med i ERM för att senare gå med i EMU.

Bakgrunden är följande uttalande av ECB-chefen Wim Duisenburg den 1/12:
FRANKFURT - European Central Bank President Wim Duisenberg said Tuesday that EU currencies wishing to join the euro-zone after its start 1999 must be able to demonstrate that their currencies have been stable against the euro for a prolonged period of time. But Duisenberg did not say that these currencies must join the new European Exchange Rate Mechanism II to qualify for admission to EMU.

Asked at a press conference here if the recent volatility of the Swedish crown would hurt its chances for membership in EMU, Duisenberg responded: "Whenever Sweden decides to joint the euro, if it decides, when it decides to do so, one thing is sure, it will have to have demonstrated before, and a considerable time before, that its exchange rate will not have been volatile vis-a-vis the euro for a prolonged period of time." "That's the only thing that will be required," he said.

Handelsbankens chefekonom professor Carl B Hamilton kommenterar uttalandet sålunda:
För det första, ECB chefen förefaller nu böja sig för den negativa brittisk-svenska inställningen till ERM, och överge den tidigare benhårda ståndpunkten i euroländerna och EU-kommissionen att länder först måste vara med i ERM för att kvalificera till EMU.

För det andra, ECB-chefens nya hållning innebär dock inte att det nödvändigtvis blir lättare för Sverige att gå med i EMU. Sveriges valutakurs har dessvärre varit instabil länge. Mellan 1993 och 1998 har sålunda den handelsvägda växelkursen (TCW-index) svängt mellan ett minimum på 112 och ett maximum 136. Det skulle alltså ha krävts ett ERM-band på 24 procentenheter (+/-12 procentenheter). Under de senaste två åren har minimum varit 115 och maximum drygt 130, dvs bandet skulle ha behövt vara 15 procentenheter. Mot den bakgrunden är det tveksamt om kronan idag skulle uppfylla ECB-chefens krav vid ett direktinträde i EMU, nämligen att kronan inte får ha varit “volatil” under "en längre period".

För det tredje, om Sverige går med i ERMII har Sverige enligt Maastrichtfördraget en oavvislig rätt att sedan gå med i EMU. Om Sverige däremot inte går med i ERMII kommer Sverige att vara rättslöst – man kan inte hänvisa till ERM-avsnittet i fördraget -- och därmed också utlämnat till ECBs och euroländernas definition av svensk valutastabilitet och kvalifikationsperiodens längd. Sveriges förhandlingsposition beträffande den viktiga frågan om kronans inträdeskurs i euron blir rimligen också svagare.

För det fjärde, slutsatsen är alltså att det inte alls är säkert att Sverige gynnas av att aldrig gå med i ERMII, även om ECB-chefen och andra numera skulle acceptera det.

För mer information: Professor Carl B Hamilton, chefekonom
08-701 2087, 070-8345736, 08-7564481